

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 28. septembra 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci proti obvinenému **M. S.**, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného **M. S.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. marca 2010, sp. zn. 2To/33/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. S.** sa **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, z 18. decembra 2008, sp. zn. 1T/138/2008, bol obvinený **M. S.** uznaný vinným zo spáchania prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 25. mája 2008 v čase okolo 16.00 hod. v P. pred domom na ulici M. pristúpil k T. Š. a začal sa mu vyhrážať zabitím, čo stále opakoval a následne z náprsného vrecka košele vytiahol nôž s dĺžkou čepele cca 15 cm, s ktorým sa viackrát zahnal na T. Š. a útok nožom smeroval na hlavu T. Š., ktorý sa pred jeho útokom bránil hokejkou, ktorú mu hodila jeho priateľka L. O., pričom od svojho konania obv. **M. S.** upustil až po tom, ako mu L. O. oznámila, že zavolała políciu.

Okresný súd za to obvinenému **M. S.** uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní

16 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku ihneď po vyhlásení podal obvinený M. S. odvolanie čo do výroku o vine ako aj uloženom treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 25. marca 2010, sp. zn. 2To/33/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M.. S. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 22. júna 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/, písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Obvinený poukázal na to, že rozhodnutia súdov sú nesprávne a nezákonné, lebo sú ťažiskovo založené na výpovediach svedkov T. Š., R. B., L. O., P. K. a Ľ. S.. Zároveň spochybnil odôvodnenie rozsudku v časti výpovede svedka ppráp. J. D., ktorá podľa obvineného je v rozpore s jeho úradným záznamom (č.l. 8 spisu). Ďalej obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že okresný súd dokazovanie vykonal nezákonným spôsobom, keď nevykonal konfrontáciu medzi obvineným a svedkami, pričom poukázal na odôvodnenie odvolania z 01. marca 2009. Súd neuviedol, z akého dôvodu návrh vypočuť svedka npor. Š. zamietol. Z tohto dôvodu potom dovolateľ namietal porušenie práva na jeho obhajobu zásadným spôsobom. Tiež tvrdil, že výsluch svedkyne L. O. bol vykonaný nezákonným spôsobom, a to z dôvodu nevykonania rekognície, keďže menovaná páchatel'ka opísala v rozpore s výzorom obvineného. V závere vyslovil názor, že rozhodnutia oboch súdov sú založené na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu, lebo z vykonaných dôkazov nemožno urobiť jednoznačný a nespochybniteľný záver o tom, že sa skutok vôbec stal.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým by vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v § 319 Tr. por. a § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák.

v neprospech obvineného, zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a prikázal mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske, ktorý uviedol, že dovolanie obvineného je nedôvodné a navrhol toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho, ktorým bolo podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. S. zamietnuté ako nedôvodné. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por.. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. S. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného ktorými namieta, že súdy sa riadne nevysporiadali s výpovednou hodnotou vykonaných dôkazov, že nemožno urobiť záver o tom, že sa skutok stal (...“bezvýhradne a bez zodpovedajúceho odôvodnenia uveril výpovedi poškodeného T. Š.“..., ...“že som vytiahol väčší poľovnícky otvárací nôž z výpovede žiadneho svedka, ani samotného Š. nevyplýva, že malo ísť výslovne o poľovnícky nôž“...), sú všetko námietkami ktorými obvinený popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. Celý obsah dovolania sa v maximálne možnej miere týka skutkových zistení, tzn. vykonaných alebo nevykonaných dôkazov, hodnotenia jednotlivých dôkazov a dôkazných prostriedkov súdmi oboch stupňov.

A preto aj na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ ďalej v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol aj dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por., tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený v rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tvrdí, že samosudca na okresnom súde mu nedovolil položiť otázku svedkyni O. (aký veľký bol nôž, ktorým mal ohrozovať Š.). Porušenie svojho práva na obhajobu zásadným spôsobom vidí

aj v tom, že súd nevyhovel jeho návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Š., ktorý sa mohol vyjadriť k spôsobu protokolácie výpovedí svedkov.

Tu predovšetkým treba poznamenať, že tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že súd nevyhovel jeho procesným návrhom a výsledok trestného konania nakoniec vyznel v jeho neprospech. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Počas celého súdneho konania sa obvinený mohol vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených mu Trestným poriadkom.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že obvinený tento dovolací dôvod založil na svojom názore o nesprávnosti skutkových zistení prvostupňového a odvolacieho súdu argumentujúc tým, že nebol vykonaný ním navrhovaný dôkaz, v dôsledku čoho súdy mali vychádzať z dôkazov, ktoré sám považoval za nedostatočné (... „súd nevykonal konfrontáciu medzi obvineným a svedkami, ako aj samotnými svedkami“..., ... „návrhu vypočuť svedka Š. nebolo vyhovené bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia“..., ..., „súd mal vykonať rekogníciu a až na základe jej výsledkov bolo možné výpoveď L. O. považovať za usvedčujúci dôkaz vykonaný zákonným spôsobom“...).

K tomu je potrebné uviesť, že dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný, nie je dôvodom, ktorý by mohol byť identický s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. ako sa toho domáha vo svojom dovolaní obvinený. Tento dôvod predpokladá, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré v skutočnosti aj boli vykonané, ale nie zákonným spôsobom. Preto tak, ako už bolo skôr poznamenané, nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného M.. S. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková